tor. Amen. Gratia nostra mecum est etiam nunc
omnino tibi favorabilis fuit opus, quae occasionem
ex ipsi vix per illicitis à parte semper fuit,
non tamen decumbis, fatis aliqui se accommo
dat rebus et meritis nostris, pro quare Deo gra
tias ago. Salutat vos ambos mecum. Soeci fa
milia satis felicest. Et nobis Dominus virtu
servatione familiarum mirifice benedicit, sitq;
ideme et gloriosum apud omnes cordatos. Amen.
Duisburgi per D. Leonhardum Rhodium emte
in Brabantiam. Nonis Januarij 1562.

Amicus tuus et frater
beneuolus
Johannes a Wolanus.

Pax Christi
D. Conrado Kemkelio Senatori
nobili Brenae.

32.

[=Hscr. A. 7: N. 110]

D. Kemkel vere ex animo et frater. Confecimus
Conradi Pici nostrum Latinum clavium Hebraicarum
dialogo vocatum, ex quarto nigro bene picto.
Item ex Scriptura et precibus nostrum priorem secun
dum scripseras nos nescire fuerat datum ad eas
res mihi, quam diu enim mecum fuit Regi
stris ejus nullam eam necessariam passus sum
videre, vel ad victum, vel ad vestitum, vel
ad rectum artium et morum institutio
nem. Sed tamen omnia haec mediocriter pro
videbo nec et pro ejus captu puerorum. Quae
vela de vestibus pueriles esse, habebat enim
filius tuus Cobres desiderabat unum Latinum
clavium, precium pecuniae, deinde alium quam
suffultum, quem ex manibus ejus capsae eam
destrictorium elegantem ex serica pos
sum, qualem ipse gestare soleo, cum festivis
ornari volo, hic ego sufficere cerebrum ha

scholastice praesertim in meadonis, nobis puerisq; addis
serarum spadia quantum quidem efficere potuit
humilitatis et modestie exercitia fore censeo, seruili
sub ylerij, adolescentuli, imo subsessionis de subum assiran-
tes, ego experiar quanti eos faciam, vbi a simplicitatis limi-
tes continuo adversus frigora nonnihil munitissimq; quam
vobis ipsi, quod ut faciatis praeterquam quae mihi de navi hac
veritas hortatur ame, quod non aspernabuntur dulcis et virgin,
ti dolores mihi ea quae nobis pulcherrima expendi. Valde autem mi
hi dolet animum te meum et patronum, qui meam fidem
sic pertentaras atq; meam filiam tam procul adeunte non
dubitaras adjungere, mire me commotum esse minuis
ejusmodi quaerimonijs, non admodum ad eam perducibi
lis, ut mihi impostorem filiam malis a me abducere, quam
quibus generalis doctrinae coetum sub eodem magistro
absolvat, quem res ipsa monstrabit in fundamentis
juvenibus fidem operam navasse. Sed tum demum id
intelligetur, quum alii omnes incipient cum gaudio
videre, quam alii omnes feminam. Sed istae Deo commit
to, tibi habendum est, quod habeo de filia. Habere tamq
vobis debitor sum, et quaero benevolo dolorem meum
vobis debitor ostendo, ut si me fidelem judicas, hujus fabulae cum
sum cum Henrico van Langen eum absolvere permit
tas: sin secus persuasus est animus meus permittente quidem
sed non approbante Nolano, cum abducendum scias. Vale
Duisburgi 3. Idus Januarij 1562.

T. V. addictus

Johannes Molang.

M. Petro Hetmanno. cor. urbis Emde

Pax Christi.

Hermannum Brassium, sapientissime consul,
virum pie memoria propter fidem singulare mi
quam Ecclesiae praestitit: ubi primum dilexi, sic gra
tia recordatione prosequor morbum. Hujus ejus
imprimis respectu filium egregium Brassium, sic

33.)

[= Mscr. A. 7 = Nr. 111]